
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

PAMFI

A A N D E N K E N

V A N D E N

28 October 1830.

V O O R D E I N G E Z E T E N E N D E R S T A D

D E L F S H A V E N .

T E M V O O R D E E L E V A N D E H U I S G E Z I N N E N D E R
U I T T R E K E N D E M A N S C H A P P E N .

T e R O T T E R D A M , b i j

M. W I J T.

1830.

III 194

Present Exemplaar

voor den W. E. Steere,

den Jager,

Leid van den Kerkenraad der
Herd. gem. alhier,

Van G. E. K. B. van 18

den 17. 18

G. H. G. G. G.

W. B. H.

A A N D E N K E N

VAN DEN

28 October 1830.

VOOR DE

I N G E Z E T E N E N .

DER STAD

D e l f s h a v e n .

PRIJS 25 CENTEN,
TEN VOORDEELE VAN DE HUISGEZINNEN DER
UITTREKKENDE MANSCHAPPEN.

TE ROTTERDAM,
bij *M. W I J T.*
1830.

DRUKKERIJ VAN M. WIJZ.

Indien de laatste maanden van het jaar 1830, in de geschiedenissen van ons Vaderland, immer met eene zwarte koole zullen geteekend staan, door eenen zoo schandelijken als vernielenden opstand, niet minder zal diezelfde geschiedenis regt doen wedervaren, aan de goede gezindheid van de bewoners der Noordelijke gewesten, en aan hunnen betoonden ijver voor Vaderland en Koning, waardoor zij in het oog van alle welgezinden in *Europa*, zich eenen onsterfelijken roem hebben verkregen.

Onder die gemeenten, welke zich ten dezen aanzien gunstig hebben onderscheiden, verdient buiten twijfel, de burgerij van DELFHAVEN een der eerste plaatsen. Ofschoon eene plaats van kleine uitgestrektheid en in ruime mate gedrukt en bezwaard door het verval der trafieken, die de voornaamste bron van bestaan aldaar uitmaken, stond echter deze plaats vooraan, toen het er op aankwam om zich opofferingen voor den gemeenen nood te getroosten. De geestdrift, de ijver, de goede gezindheid was algemeen en, onder den voorgang van den achtlingwaardigen Burgemeester, den WelEd. Achtb. Heere J. KRUYFF,

ondersteund door de ijverige bemoeijingen der Leeraars van den Godsdienst, heerschte er, zelfs in de hagchelijkste oogenblikken, in DELFSHAVEN, eene opgeruimdheid, moed en voortvarendheid, die men in vele grootere plaatsen, in die mate geenszins bespeurde.

De mobielverklaring der onderscheidene Schutterijen des Rijks, bragt weldra eene aanzienlijke gewapende magt op de Zuidelijke grenzen te zamen. Uit DELFSHAVEN verkreeg men 54 manschappen, zoo vrijwilligers, als verpligte leden van de eerste klasse des eersten bans, onder de bevelen der Heeren Hoofdofficieren P. KLUIT, als Kapitein, en Mr. P. G. Q. SPRENGER VAN EIJK, als eerste Luitenant. De manschappen maakten verreweg het grootste deel der Schutterij uit, terwijl het kleinere gedeelte, onder de bevelen van den Heer tweeden Luitenant J. VAN DER TAK, voor als nog in de stad terug bleef, als niet tot deze oproeping behorende. Voor de behoefte der achterblijvende huisgezinnen werd gezorgd door eene inschrijving en inzameling, die ruim *f* 2600 beliep, en die met regt kan worden aangemerkt als het vermogen der inwoners bijna te boven gaande.

De uittrekkende braven waren met reden verlangend, om hunne belangrijke onderneming door den Godsdienst te heiligen, en de bescherming van den Allerhoogsten in den geest der godvruchtige vaderen, over hunnen uittogt, plegtig en opzettelijk, aftesmeken. Tot dat einde verzochten zij den oudsten Leeraar der Hervormde gemeente,

DS. D. J. VAN BRANDENBURGH, om de gewone Avond-Godsdiens-oefening van woensdag den 27 October, als wanneer ZEerw. predikbeurt juist inviel, tot dat einde bijzonder te willen inrigten. Hoezeer dit verzoek eerst des morgens van dienzelfden dag, aan ZEerw. werd voorgesteld, nam hij echter gewillig en met blijdschap dien vereerenden taak op zich, en de korthed des tijds leverde geen hinderpaal op aan zijne, door langdurige oefening, verkregene ervarenheid in het heilig dienstwerk. Ten grondslage der leerrede nam ZEerw. de woorden: 1 Koning. VIII: 44, 45, zijnde een gedeelte van het gebed van SALOMO, door dien beroemden Koning uitgesproken bij de inwijding van JERUZALEMS tempel: » *Wanneer Uw volk in een krijg tegen zijnen vijand uittrekken zal door den weg dien Gij ze henen zenden zult; en zullen tot den HEERE bidden na den weg dezer stad, die Gij verkoren hebt, en na dit huis, hetwelk ik Uwen Name gebouwd heb, hoor Gij in den hemel hun gebed en hunne smeking en voer hun regt uit.*»

Na eene voorafgaande ontwikkeling der omstandigheden in welke ISRAELS Koning deze woorden gebezigd had, maakte de Redenaar dezelve in het tweede deel zijner redevoering op de gelegenheid van den tegenwoordigen tijd en het voorhanden zijnde oogenblik toepasselijk. Hij toonde aan hoezeer de regtvaardigheid onzer zaak ons vrijmoedigheid schonk ten gebede, daar de Belgen, vaderlijk en weldadig door den Koning behandeld, zich vermetel en trouweloos tegen hem

gewapend en zijne goedheid met den snoodsten ondank beloond hadden, terwijl hunne overmoed onze veiligheid en onze bezittingen bedreigde. Hij bepaalde verder de vertrekkende Burgerschaar bij hare heilige verplichting om, voor Koning en Vaderland strijdende, zich dapper, getrouw, ondergeschikt en standvastig te gedragen, en tevens door een regtschapen, christelijken wandel zich zelve te bewaren, en een eere voor God en het Vaderland te zijn. Ten slotte wenschte ZEerw. de ten strijde aangegordde manschappen, in eene hartelijke toespraak, de beste zegeningen des Eeuwigen toe, in hunne nieuwe betrekking, op het standpunt, op hetwelk zij zich weldra zouden bevinden, en wakkerde in hunne gemoederen de hoope op, van eenmaal, na welvolbragten taak, eervol, in het midden hunner betrekkingen wederstekeerend, en in plaats van het vaarwel van heden, een blijde welkomstgroet te ontvangen. Eindelijk werd alles met een plegtig gebed besloten, in hetwelk de algemeene belangen van het geliefd Vaderland, gelijk ook de meer bijzondere van deze stad, der vertrekkende burgers en van hunne betrekkingen aan de ontferming van den almachtigen en liefderijken God, werden aanbevolen. — Er werd gezongen eerst Psalm LXXX. vs. 5, 11; daarna Gez. CLXXVI. vs. 1, 2, 8 en ten slotte Psalm XLVI. vs. 1, 6. Een fraai orgelspel begeleidde en sloot deze plegtigheid, gelijk dan ook, zooveel de tijd toeliet, door de zorg van Heeren Kerkvoogden, alles was aangewend om derzelve luister te verhoogen.

Deze treffende, krachtvolle en doelmatige leerrede werd door bijna alle de Schutters, van welke gezindheid ook, bijgewoond, en maakte den diepsten indruk op allen die dezelve bijwoonden, en alzoo in de gelegenheid waren om op te merken hoe deze brave verdedigers van het herboren Nederland, het godsdienstig gevoel, geheel in den geest der vaderen, vereenigden met dapperheid en ijver, in het beschermen der heiligste belangen, en dat het in de geboorteplaats van PIET HEIN nog geenszins aan mannen ontbrak, die, waar het geeischt werd, op zijn voetspoor, den vijand des Vaderlands moedig durfden te keer gaan.

Reeds den volgenden morgen, op Donderdag den 28 October, had het afscheid en vertrek onzer wakkere stadgenooten plaats. Het weder was allerongunstigst, maar de geestdrift der bevolking vergoedde alles. Vroegtijdig vergaderden de uittrekkende strijders, zoo vrijwilligers als mobiel verklaarde schutters, zich in het Kerkgebouw der Hervormde gemeente en werden aldaar door hunne Officiëren in oogenschouw genomen, in tegenwoordigheid van eene talrijke menigte, uit alle standen zamengevloeid, om de laatste afscheidsgroet dezer braven bijtewonen. Tegen half tien ure begaf de Heer Burgemeester, vergezeld door de Heeren Wethouders en den Heer Secretaris der stad, naar het Kerkgebouw alwaar ZEd. Achtb. tot de vertrekkende manschappen de volgende aanspraak rigtte:

MOEDIGE DELFSHAVENAREN!

Gij die U zelve hebt aangegord, om in vereeniging met zoo vele andere moedigen en dapperen, uit te trekken voor Vaderland en Koning daarheen, waar uw sterke arm zal gevorderd worden, deze ure is voor U allen hoogst belangrijk.

Vele jaren zijn onder het behartigen uwer belangen over mijn hoofd gegaan en hebben mijne haren doen grijzen, dan op dit oogenblik gevoel ik mijne jeugd als herleven, daar ik ook nu in uwe heldenoogen het edel vuur zie vonkelen, dat weleer onze voorvaderen bezielde, wanneer zij voor vrijheid en Vaderland ten heiligen strijde togen.

Ik reken het mijne grootste eere geplaatst te zijn aan het hoofd van eene gemeente, welke in zoo vele opzigten uitmunt in ijver en belangstelling voor Vaderland en Koning.

NU ROEPT DE KONING! EN GIJ ZIJT VAARDIG!

Indien uw arm gevorderd wordt om uwe zwaarden te trekken ter bestrijding van een muitziek rot van plunderaren, brandstichters, moordenaren en schenders van orde en wet, — dan trekke de God der legerscharen, de God van Nederland aan uwe spitse op, en verdelge uwen vijand voor uw aangezicht.

En terwijl gij het dierbaar Vaderland en onzen beminden Koning, uwe beschermende en verdedigende hand biedt, zullen uwe achterge-

latene betrekkingen onze bijzondere zorg niet ontgaan, en onze gebeden zullen in onze stille woningen, gelijk in onze openlijke Tempelgebouwen, voor uwe behoudenis opstijgen tot den Regeerder der wereld en der volkeren.

En wanneer gij tot ons wederkeert (dat God spoedig geve) met den palm der overwinning versierd, dan zal het dankbaar Vaderland U als zijne redders zegenen, uwe geliefde betrekkingen zullen U aan hunnen boezem klemmen en onze dankoffers zullen opstijgen tot den God van ons oude Nederland.

Uwe spreuk blijve onder uwe banieren:

VOOR VADERLAND EN KONING.

Nu staat mij nog eene taak te volbrengen, vereerend voor mij, maar nog meer voor U, dappere krijgshelden! Een aanzienlijk getal Delfshavensche vrouwen stelden mij een Vaandel ter hand, door haar vervaardigd, om hetzelve uit haren naam over te geven ter eere der Schutterij. — Ontvang, WelEd. Gestr. Heer Kapitein, dit regt vaderlandslievend en Koningsgezind geschenk dezer hooggeachte vrouwenschaar uit mijne handen met die welwillendheid en erkentenis waarmede ik het overgeve.

Na deze hartelijke toespraak en afscheidsgroet die de vaderlandsliefde der uittrekkende schutters op zulk eene doelmatige wijze aanvuurde

en die met geestdrift werd aangehoord, werd het gemelde Vaandel door den Heer Burgemeester aan den Heer Kapitein KLUIT ter hand gesteld, en aldus ten eerstenmale voor het algemeen ontrold. Als geschenk van eenige dames, door sommige van welke het eigenhandig was geborduurd, deed het evenzeer eere aan haar uitnemend kunsttalent; als aan hare edele vaderlandsliefde. In het midden prijkte het wapen dezer stad, kunstrijk bewerkt, en omgeven naar beneden, door een' eiken krans, gelijk naar boven door het opschrift: VOOR KONING EN VADERLAND; welke letters gelijk al het verder toepasselijk lofwerk, in de aan het vorstelijk stamhuis eigene kleur waren bewerkt. Het geheel deed eene uitmuntende werking en was voor de ten strijde trekkende een aangenaam bewijs van de deelneming in hun loffelijk bestaan, eene deelneming die niet algemeener zijn kon, daar de daad van deze vrouwen eene uitdrukking was van het gevoel dat alle hare bevallige stadgenooten bezielde.

Dadelijk na de overgave van het Vaandel, trad de jongste leeraar dezer gemeente, D^s. K. H. GREEVEN op, en rigtte de volgende, op dit oogenblik toepasselijke dichtregelen, tot de verzamelde strijders:

Vergeefs uw oproervaan geheven,
 Vergeefs uw oproerkreet geslaakt,
 Verdwaalden! die door waan gedreven,
 Uw erfgrond tot een moordkuil maakt.
 Ons Neerland, waar ge u heen moogt wenden,
 Wacht moedig op Uw' trotsche benden,
 En tart, in God gerust, uw magt.
 Al moge ze onzen bodem treffen,
 En ook uw moed zich hoog verheffen,
 Haast ziet gij u ten val gebragt.

Maar eervol blinkt, Delfshavenaren!
 Uw ijver in 't historieblad,
 En 't hart van u, o Burgerscharen!
 Zij trotsch op uw geboortestad.
 Gij toont het; in uw stille woning
 Woont liefde en ijver voor den Koning,
 Voor orde en rust en vrede en wet.
 De toekomst zal uw geestdrift malen,
 En u den warmsten dank betalen,
 Als God *ons* Neerland heeft gered.

Dit VAANDEL dat de hand der Schoonen,
 Uw moed ter eer heeft toebereid,
 Moge u met kracht en ijver kroonen,
 Als gij voor Vorst en erfgrond strijdt.
 Het moge u tot een spoorslag strekken,
 En nimmer u met schaamte dekken,
 Want ieder dierbaar, heilig pand
 Roept u dit eersieraad te binnen,
 Om daarmee dapper te overwinnen,
 Of pal te staan voor 't vaderland.

Zoo, zoo getuig dit eereteeken,
 Van d' ijver die uw borst ontgloeit,
 En vinde u altijd onbezweken,
 Hoe om u heen de noodstorm loeit.
 O, waar gij 't vaandel ooit doet wappren,
 Bescherm het met uw bloed, gij dappren!
 Brengt het terug in zegepraal;
 Opdat het, na uw angstig prangen,
 Weer binnen uwen wal ontvangen,
 Den naneef nog uw roem verhaal!

En God, van wien alleen de zegen
 Op ieder loflijk streven daalt,
 God zij uw leidsman allerwegen!
 Opdat, door Zijne gunst bestraald,
 Uw moed het heilig doel bereike!
 Dat door Zijn magt het kwaad bezwijke,
 En eerlang in geruster stand,
 Het dankbaar lied ten hemel rijze,
 En elk verblijd den heilstaat prijze,
 Van Godsdienst, Vorst en Vaderland!

Op deze aanspraak van den Heer Burgemeester
 en op deze dichtregelen, antwoordde de komman-
 derende Officier der Schutterij, de WED. Gestr.
 Heer P. KLUYT, aldus:

EDEL ACHTB. HEER BURGEMEESTER!

EERWAARDE HEER PREDIKANT!

Hartelijk bedank ik UED. Achtb. en UEerw.
 namens de uittrekkende Schutters, voor uwe

krachtige en moedinboezemende aanspraak en uwe toepasselijke en welgezinde dichtregelen; wij hopen, indien de nood het vorderen mogt, te toonen dat de bekende moed der Hollanders ook ons bezielt.

In het bijzonder bedank ik, namens de Schutterij, de edele geefsters van het vaandel voor de eere daardoor aan ons betoond. Wij zullen voor hetzelfde waken en altijd met blijde herinnering, aan haar gedenken:

LEVE HET VADERLAND! LEVE DE KONING!

Het slot van deze hartelijke dankzegging, was het sein tot eene algemeene betuiging van blijdschap en geestdrift; de kreet van *Leve de Koning!* en een driewerf herhaald vreugdegejuich, deed de wanden van het Heiligdom daveren en eindigde deze plegtigheid.

Spoedig daarop verlieten de Schutters het kerkgebouw, in eene orde en bedaardheid, die alle beschrijving te boven gaat en vertrokken met het wapperend Vaandel in hun midden, naar het Westerhoofd dezer stad, alwaar eene stoomboot gereed lag om hen naar de vesting *Brielle*, de plaats hunner bestemming, over te voeren. Gelijk de geheele plegtigheid, alzoo was ook hunne inscheeping ordelijk en geregeld en leverde aan den opmerkzamen beschouwer een treffend en aandoenlijk schouwspel op, bij de herinnering aan zoo menig tooneel van verraad en ontrouw, waarvan deze dagen zoo vele treurige voorbeel-

den opleveren. De beide Hoofd-Officieren hadden zich als eerste vrijwilligers aangeboden; jongelingen uit den aanzienlijksten stand hadden, door denzelfden geest beziel, zich aan hunne zijde geschaard; er bevonden zich zelfs drie leden uit één huisgezin onder. Onvermijdelijk was de aandoening bij het afscheid, doch die aandoening werd gematigd door de overtuiging, dat de heengaande braven zich bevonden in den weg van eed en plicht, een weg in welke zij met verzekering rekenen mogten op de bescherming der Voorzienigheid, wier almacht hen beveiligen kon in verwijderde en vijandige gewesten, evenzeer als in den stillen en vreedzamen kring van eigene geliefde betrekkingen.

Eenige Officieren der oude en der bestaande Schutterij en eenige vrienden vergezelden de vertrekkende manschappen naar *Brielle*. Hoewel het weder zeer ongunstig en stormachtig was, zoo bevond zich echter eene overgrootte menigte op de drie hoofden dezer stad, en riep bij het afsteken der stoomboot, aan welks boord het ontrolde eerevaandel wapperde, aan de uittrekkende strijders het laatst vaarwel toe, terwijl de herhaalde kreten van *leve het Vaderland! leve de Koning!* de oevers der rivier en geheel de stad deden weergalmen.

Met rede zal deze dag aan de herinnering der ingezetenen van *Delfshaven* groot en onuitwischaar blijven, want eene gemeente die zoo ontzettend zwaar door de omstandigheden des tijds

werd gedrukt, die zoo vele tegenspoeden onder-
vond, en die echter zooveel deed tot bevoor-
ding van het algemeene heil, zal voorzeker al-
tijd met blijdschap den dag gedenken, die van
deze hare gezindheid voor Vaderland en Koning
zulk een ondubbelzinnig bewijs heeft aan den dag
gelegd. Deze edele denkwijze der Delfshavenaren
betoonde zich niet alleen werkzaam waar het eige-
ne Schutters en betrekkingen gold, maar ook dan,
wanneer uitgetrokkene braven van andere plaatsen
hunnen togt door *Delfhaven* namen, en daar in
kwartier gelegd werden, gelijk zulks bij een welmee-
nend, hartelijk gastvrij onthaal, zelfs in minvermo-
gende huisgezinnen, door de Haagsche, Alkmaarsche
en Delftsche Vrijwilligers en mobiel verklaarde
Schutters is ondervonden. De laatstgenoemden von-
den zich zelfs genoopt hunnen dank deswegen open-
lijk in de Nieuwspapieren kenbaar te maken, gelijk
blijkt uit het volgende, woordelijk uittreksel, uit
de Rotterdamsche Courant van 2 Nov. 1830:

» *Willemstad*, den 25 October. Heden zijn
» alhier aangekomen, eene afdeeling der Veld-
» compagnie Delftsche Schutterij en eene afdee-
» ling der Veld-compagnie Schiedamsche Schut-
» terij van Delfshaven, alwaar de Delftsche Schut-
» terij nachtverblijf gehouden had. Officieren en
» manschappen dier Schutterij geven den mees-
» ten lof aan de Regering en Ingezetenen van
» Delfshaven over het aldaar door hen genoten
» onthaal, en maken van dezen openbaren weg
» gebruik om hunnen opregten dank deswegen

» aan Delfshavens ingezetenen toe te brengen,
 » terwijl zij hoopen dat de waarlijk Vaderland-
 » sche ijver; om deze ter verdediging van den
 » Noord-Nederlandschen grond uitgetrokkene ge-
 » wapende burgers te verzorgen, in die steden,
 » waar het lot hen voeren zal, navolging zal
 » vinden.”

Eindelijk behoort hier nog vermeld te worden dat de tweede klasse des eersten bans, 13 manschappen sterk en georganiseerd door den Heer Luitenant J. VAN DER TAK, insgelijks ook den 9 November, DELFSHAVEN verlaten heeft om zich aan de vroeger vertrokken aantesluiten. Alles waarvan in deze bladen verslag gedaan is, had gelijk elk begrijpt, ook betrekking op deze strijders, die bij hun vertrek, door den Heer Burgemeester, insgelijks met eene toepasselijke aanspraak zijn uitgeleid.

De Almagtige, die tot hiertoe ons dierbaar Vaderland voor oproer en verdeeldheid genadig heeft behoed, neme verder dien geheiligden grond in Zijne Vaderlijke bescherming; verleene ons weldra eenen vereerenden, voordeeligen en duurzamen vrede, voere de uitgetrokkene braven spoedig in ons midden terug en doe in gemeenschap met allen, ook de Gemeente van *Delfshaven* haren ouden welvaart weder ontvangen en een ruim aandeel genieten in de weldaden van die rust tot welke verkrijging zij in hare betrekking, met zoo veel ijver en inspanning, het hare heeft bijgedragen.

November 1830

K. H. G.

EN
R-
n,
2al
EN
R-
er
O-
m
R-
k
s,
s-
k

